

Beskaffenhed: den hele Omegn er lavtliggende, og meget fugtig; den er paa Afstand omgivet med Skov til alle Sider. Den selv har for 70 Aar tilbage ogsaa været bevoxet med temmelig tæt Skov, bestaaende af Elle- og Piletræer og af enkelte Ege. Paa det Stykke af Marken, hvor Takken blev udgravet, stod endnu for 20 Aar siden Levninger af hin Skov, og i den nærmeste Omkreds har Jorden aldrig været dyrket, fordi dette Sted ligger saa lavt, at det ofte oversvømmes af en Aae, som i nogen Afstand derfra løber igennem Egnen.

Det var ved Gravning af Grøfter til Vandets Afløb, at Takken blev funden. Den laae $5\frac{1}{2}$ Fod under Jordens Overflade, og ubetydeligt ned-sænket i et Lag Leermergel; dette Lag bedækkedes af det fem og en halv Fod mægtige Lag af smuldrende Tørvejord blandet med Sand.

Takken selv er temmeligt fuldstændig, og forsynet med sin af Rosen oventil begrænsede meget korte Basis, hvis Grundflade har samme Udseende, som affaldne Takkers plejer at have, kun er den mere porøs. De fleste Ender ere meer eller mindre, tillige med det överste Stykke af Skuffelen, ved Udgravningen blevne afstødte i Spidsen. Den har som sædvanligt tvende Öje-ender, der staae noget længere fra hinanden end sædvanligt, og af hvilke den överste har været den bredeste. I Henseende til Størrelse kan den maale sig med de største grønlandske, med hvilke den har været sammenlignet. Beskaffenheden af Takkens Materie har aldeles Lighed med de fleste af de i Museet opbevarede Elsdyrtakkers, som ere optagne af Törvemoser. Den udvendige tætte, lidt glindsende Overflade, af en gulgraae Farve klæber stærkt ved Tungen. Massen indenfor er meget porøs, hist og her cellet, og lader sig med Fingrene let afløse i Krummer; den lugter noget af Leer, naar man aander derpaa. Et lille Stykke; som blev giennemglødet, blev i Brudet ganske sort.

Samme Medlem meddelte Selskabet nogle Iagttagelser over Sammen-trækningen og Udvidelsen af Iris hos den spidssnudedede Aal (*Anguilla acutirostris*), hvilke han havde anstillet første Gang for flere Aar siden, og gien-taget i Foraaret 1837, dog ikke fundet Leilighed til at udvide ved Anven-delsen af andre Pirremidler end Lyset. Resultaterne af de hidindtil anstillede Forsøg ere i Korthed følgende:

1) Iris udvider sig hos den levende Aal, naar denne bringes fra

Mörket til Daglyset meget stærkt i Löbet af de to første Minuter, saa at Pupillen ikke beholder den halve Deel af den Diameter, den havde i Mörket. Saasnart Aaalen bringes tilbage i Mörket, trækker Iris sig et lige saa langt Tidsrum igjen sammen, saa at Pupillen igjen faaer sin første Störrelse. Bliver Hovedet liggende paa Siden i Daglyset, er den nedadvendende Pupill betydelig større end den opadvendende.

2) Sammentrækningernes og Udvidningernes Störrelse staaer i lige Forhold til Intensiteten af Lyset og Mörket.

3) Disse Bevægelser af Iris i afvexlende Lys og Mörke, vedvare meget længe efter at Hovedet er afskaaret, undertiden indtil fire Gange 24 Timer, eller om Sommeren indtil Hovedet begynder stærkt at lugte, kun maae Overfladen af Öiet holdes fugtig.

4) Bevægelserne finde ogsaa Sted paa samme Maade og i samme Tidsrum, naar Hjernen bliver omrört med en Staaltraad, eller tildeels udtaget.

5) De vedblive ogsaa ved det udtagne og fritliggende Öje. Det gjør ingen Forandring, om man i Forveien har borttaget den til Cornea sig tætsluttende fine Hud.

6) Efterhaanden naae Sammentrækningerne af Iris i Mörket ikke den forrige Grændse i en tidligere Periode af Iagttagelsesrækken, eller hvad der er det Samme, efterhaanden opnaaer Pupillen ikke den tidligere Vidde, men derimod gaaer Udvidningen af Iris i Lyset efterhaanden mere og mere ud over den tidligere Grændse, saa at Pupillen bliver tilsidst kun et lille sort Punkt i den glindsende Irisskive.

Professor Zeise Ridder af Dannebrogen, har meddeelt en nye Undersøgelse over det brændbare Chlorplatin; Afhandlingen er alt indført i den 6te Deel af Selskabets naturvidenskabelige og matematiske Skrifter 1837; man indskrænker sig derfor til Følgende:

Platinforeningen, som frembringes (efter hvad Forfatteren alt for endeel Aar siden har viist) naar Chloridet underkastes en Destillation med Alcohol, bestaaer af 2 Atomer Platin, 4 At. Chlor, 4 At. Kulstof og 8 At. Brint, og dens Forbindelse med et andet Metalchlorid, f. Ex, med Chlorkalium, indeholder 1 Atom af dette; Sættelsesmaaden af denne Forening kan udtrykkes med $KCl^2, PtCl^2 + H^8 C^4 PtCl^2$; i krystalliseret Tilstand indeholder den 2 Atomer Vand, som bortgaae i tør fortyndet Luft. Det særskilte Chlorid kan saaledes betragtes som $H^8 C^4, 2PtCl^2$. og følgelig som en